

ներս:

Սրբոց Յակոբեանց ողջ Միաբանութիւնը իր Գահակալով կը սգան հանգուցեալ Մեսրոպ Պատրիարք Մութաֆեանի մահը եւ կ'աղօթեն իր հոգւոյ լուսաւորութեան եւ երկինքի արքայութեան արժանանալու:

«Յիշեսցէ Տէր զհոգի ծառային Իւրոյ եւ հանգուցէ զնա ի լոյս երեսաց Աստուածութեան Իւրոյ. ամէն»:

ԱՄԵՆԱՊԱՏԻՒ ՊԱՏՐԻԱՐՔ ՍՐԲԱԶԱՆ ՀՕՐ ԿՈՂՄԷ ԽՕՍՈՒԱԾ ԴԱՄԲԱՆԱԿԱՆԸ Ի ՊՈԼԻՍ, ԻՍԹԱՆԳՈՒԼ

...Վասն որոյ և ասէ Տէր. «Արի որ ննջեսդ, և կանգնեսց ի մեռելոց, և լուսատու լիցի քեզ Քրիստոս»:

(Եփեսացիս Ե:14)

Սա պահուս, միանալով Հեթանոսաց Պօղոս Առաքեալին, կը կրկնենք անոր խօսքերը. «Արթնցի՛ր, դուն որ կը ննջես. կանգնէ՛ մեռելներէն եւ Քրիստոս պիտի լուսաւորէ քեզ»:

Վիշտը դարձեալ կը խոցէ սիրտերը բոլոր անոնց, որոնք տակաւին չէին հաշտուած նորոգ հանգուցեալ Մեսրոպ Սրբազանի յանկարծական եւ անբացատրելի հիւանդութեան հետ, եւ այժմ կը գտնուինք անգութ մահուան իրականութեան առաջ, որ կու գայ անժամանակ կերպով մերկացնելու պատմական այս Աթոռը իր արժանաւոր գահակալէն, որովհետեւ Երանաշնորհ Պատրիարքը իր կեանքին արժէքն ու անոր գերագոյն հաճոյքը փնտռեց ու գտաւ իր եկեղեցական ասպարէզին մէջ, եւ դժբախտաբար քիչ է թիւը անոնց՝ որոնք կը գոհանան այդքանով, որովհետեւ Մեսրոպ Սրբազան երբեք չեղաւ գերի՝ նիւթին եւ մամոնային. ան միշտ հաւատաց Շէյքըսպիրի խօսքին, թէ «Ոսկիով լեցուն ձեռքը չի կրնար բարձրանալ առ Աստուած»: Ան քաջ գիտէր եւ ամբողջ էութեամբ կը հաւատար, որ ընչաքաղցութեան կամ արծաթսիրութեան մեղքը՝ մայրն է բոլոր մոլութիւններուն եւ շարիքներուն, եւ նիւթապաշտ մը չըլլալու իր այս առաքինութիւնը բաւ է զինք ներկայացնելու իբր առաքինի կրօնաւոր մը, հազուագիւտ երեւոյթ մեր այսօրուան նիւթապաշտ աշխարհին մէջ:

Ու տարիներու անխոնջ եւ նուիրուած աշխատանքէ ետք, օր մըն ալ, սեւ օր մը փլաւ բարի սիրտը անոր ու տակաւ խաւարեցաւ գիտակցութիւնը, եւ միշտ կեանքով լեցուն բարի Մեսրոպ Սրբազանի արեւը խաւարեցաւ: Սակայն բարութիւնը չի՛ մեռնիր, որովհետեւ անոր կնիքը կը մնայ տարիներու իր գործունէութեան վրայ, եւ արդէն ի՞նչ է իրաւ մարդ արարածին կեանքի գերագոյն նպատակը եթէ ոչ թողուլ բարի անուն եւ ժառանգ:

Երանաշնորհ Մեսրոպ Պատրիարք եղաւ ծանրաբարոյ ու պատկառազգու անձ մը, որ եթէ մէկ կողմէն շունեցաւ գրական ասպարէզ եւ կամ հռետորական ձիրք, միւս կողմէն սակայն իր պաշտօնին գիտակցութիւնն ու նուիրուածութիւնը զինք արժանացուց ո՛չ միայն Թրքահայ գաղութի յարգանքին ու սիրոյն, այլ նաեւ օտարներու յարգանքին, որովհետեւ հանգուցեալ Սրբազանը գիտցաւ արժեցնել աստուածաշնչական խօսքը, թէ «Մարդ է որ գործէ գերկիր»: Ան եղաւ իրա՛ւ հայր Թուրքիոյ Հայ համայնքին, երբեմն նոյնիսկ հասնելով գաւառներու մէջ ծուարած Հայ համայնքի անդամներուն, բան մը որ զինք պիտի ընէ, «Անօթ պատուական, սրբեալ եւ պիտանի Տեառն»: Ան միշտ մնաց պարզ ու հաղորդական, լաւատես եւ համբերատար, յատկութիւն մը որ միայն առաքինի նկարագրի տէր մարդիկ կ'ունենան: Եղաւ այր խոհական, համեստ ու

հաւասարակշռուած, մեծագոյն յատկանիշը ակնկալուած բոլոր եկեղեցականներէն: Իր բովանդակ կեանքի ընթացքին ան ապրեցաւ ճշմարիտ կրօնականի վայել բարքով. ամբարտաւանութիւնն ու յոխորտ կեցուածքը, ինչպէս ներկայիս կը ցուցաբերեն կարգ մը բարձրաստիճան կրօնականներ, անծանօթ մնացին իր խաղաղ ու ամբիժ հոգիին: Ան լաւագոյնս իրագործեց անարատ, հեզ եւ պարկեշտ մնալու առաքելական պատուէրը: Ան եկեղեցական էր բառին իսկական առումով, որուն համար ալ իր գործակիցներուն եւ զինք ճանչցողներուն համար պիտի մնայ քաղցրութեամբ օծուն յիշատակ մը:

Իր պատրիարքութեան շրջանին ան բարելաւեց ու զօրացուց իր կապերը Նուիրապետական Աթոռներուն հետ, մանաւանդ Երուսաղէմի, ուր սկսած էր կանոնաւորաբար գալ ու մասնակցիլ հայկական Ծննդեան արարողութիւններուն, եւ փոխադարձաբար ինք ալ իր կարգին այդ Նուիրապետական Աթոռներէն եկեղեցականներ կը հրաւիրէր մասնակցելու Զատիկական տօնի արարողութիւններուն, այդպէսով հայկական եկեղեցիներու մէջ շուք տալու Ս. Յարութեան տօնին:

Սրբոց Յակոբեանց Միաբանութիւնը խորապէս կը վշտակցի Թրքահայ գաղութին իր այս ծանր եւ անժամանակ կորուստին համար: Ապաւինելով Հայր Աստուծոյ գութին եւ տնօրինութեան, սրտանց կ'աղօթենք, որ այս պատմական Աթոռը վերագտնէ իր երբեմնի բարօր վիճակը, եւ զօրացած Ս. Հոգիով ունենայ իր արժանաւոր յաջորդութող Եղիայի մաշկեակը հանգչեցնէ Եղիսէի վրայ, եւ որուն գերագոյն նպատակը ըլլայ եկեղեցին եւ գաղութը:

Մեր անկեղծ վշտակցութիւնը կը յայտնենք մեր հոգեւոր եղբօր Գերշ. Տ. Արամ Սրբազանին, եկեղեցական դասուն, սիրելի Տիրամօր եւ հանգուցեալ Պատրիարքին անմիջական պարագաներուն, մաղթելով որ անոր մաքուր հոգին արժանանայ երանական հանգիստի, ամէն:

Օրհնութի՛ւն իր բարի յիշատակին:

17 Մարտ, 2019

